

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **Městská část Praha 18**, se sídlem Bechyňská 639, Praha 9, zastoupena Mgr. Petrem Řehákem, advokátem se sídlem Újezd 19, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad Městské části Praha 18**, se sídlem Bechyňská 639, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2008, čj. 20077AA/07/OV/Vě, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2013, čj. 10 A 96/2013 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši 5.000 Kč z účtu Nejvyššího správního soudu; poplatek bude vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud usnesením označeným v záhlaví odmítl pro opožděnost žalobu žalobkyně, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto usnesení. Uvedeným rozhodnutím žalovaný vydal stavební povolení pro stavbu „Obytný soubor Chlebovická – bytový dům A“ na pozemcích v k. ú. Letňany uvedených v tomto rozhodnutí.

[2] Usnesení městského soudu bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím datové schránky dne 24. 6. 2013. Toto usnesení žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla kasační stížností, která byla doručena datovou zprávou Nejvyššímu správnímu soudu dne 10. 7. 2013.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. je možné podat kasační stížnost do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s), stěžovatelka tedy mohla kasační stížnost podat nejpozději v pondělí 8. 7. 2013. Tím, že

stěžovatelčina stížnost byla doručena soudu prostřednictvím datové schránky až 10. 7. 2013, tedy o 2 dny později, než jí zákon ukládá, zmeškala zákonnou lhůtu. Pro úplnost lze dodat, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 7. 2010, čj. 9 Afs 28/2010 – 79, č. 2131/2010 Sb. NSS, že lhůta stanovená soudním řádem správním, výzvou nebo rozhodnutím soudu je zachována, bylo-li podání učiněné vůči soudu prostřednictvím datové schránky nejpozději poslední den této lhůty dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky soudu. Ani to však datum doručení kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu nesplňuje.

[4] Stěžovatelka ve své kasační stížnosti tvrdila, že předmětné usnesení obdržela až dne 26. 6. 2013. Nejvyšší správní soud proto výzvou ze dne 5. 8. 2013, čj. 1 As 64/2013 - 23, vyzval žalobkyni, aby označila důkazní prostředky k prokázání tvrzení, že jí usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby bylo doručeno až dne 26. 6. 2013, neboť z obsahu soudního spisu plyne, že datová zpráva obsahující usnesení městského soudu byla stěžovateli doručena již 24. 6. 2013. Na tuto výzvu reagovala stěžovatelka sdělením ze dne 14. 8. 2013. V něm důkazní prostředky k prokázání svého tvrzení neoznačila. Namísto toho jen konstatovala, že datum doručení usnesení odvozuje od data jeho předání žalovaným. Dále dodala, že z důvodu společné datové schránky stěžovatelky a žalovaného nemělo být městským soudem doručováno prostřednictvím datové schránky. Z povahy dokumentu nemohlo dojít současně k doručení tohoto dokumentu žalovanému i stěžovateli do jedné datové schránky. Na základě toho tak stěžovatelka dovodila, že usnesení Městského soudu v Praze nebylo stěžovateli ani žalovanému do dnešního dne doručeno.

[5] Tvrzení stěžovatelky nelze přisvědčit. Městský soud v Praze má dle § 42 s. ř. s. povinnost doručit písemnost do datové schránky. Pouze není-li to možné, nastupují další způsoby doručování. Soud tedy postupoval zcela v souladu s tímto zákonem. Podle § 5 odst. 1 věta druhá zákona č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní zřízení), je město samostatně spravováno zastupitelstvem města; dalšími orgány města jsou rada města, starosta, městský úřad a zvláštní orgány města. Pro orgány městské části hlavního města Prahy se dle § 7 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, zřizuje jedna datová schránka orgánu veřejné moci, nepožádá-li městská část hlavního města Prahy o zřízení další datové schránky. Samotná dikce zákona již tedy schránku stěžovatelky a žalovaného chápe jako jednu společnou pro orgán veřejné moci. Pokud stěžovatelka nezažádala o samostatnou datovou schránku, která by sloužila výhradně pro jednotlivé orgány územního samosprávného celku (např. starostu), nezbyvá, než považovat za její oficiální identifikátor datové schránky ten, na který ji bylo usnesení městským soudem odesláno, tedy 87ubtf2, a který je též uvedený jak v seznamu držitelů datových schránek, tak i na oficiálních internetových stránkách stěžovatelky (www.letnany.cz/clanky.php?clanek=urad). Z toho tedy logicky vyplývá, že městský soud neměl ani jinou možnost, kam své usnesení zaslat.

[6] Pokud by se snad Nejvyšší správní soud ztotožnil se stěžovatelčíným tvrzením, tedy že jí nebylo usnesení doručeno z důvodu společné schránky s žalovaným, prakticky by to znamenalo, že by stěžovatelka byla skrze svou datovou schránku nedostupná pro doručování jakýchkoli dokumentů. To se však jistě neděje. Z komunikace mezi městským soudem a stěžovatelkou během řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného je

pokračování

patrné, že si je podání doručovaných do této datové schránky nejen vědoma, ale také na ně reaguje (viz např. podání stěžovatelky městskému soudu ze dne 10. 6. 2013, kterým odstraňovala nedostatky žaloby na základě usnesení městského soudu ze dne 22. 5. 2013, čj. 10 A 96/2013 - 11 – toto usnesení jí bylo doručeno prostřednictvím datové schránky dne 31. 5. 2013 na ID datové schránky 87ubtf2).

[7] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta. Podle § 10 odst. 3, *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.* Podle § 10a odst. 1 téhož zákona pak platí, že *v případech, kdy je soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatek, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl.* Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud rozhodl, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč. K tomu byla stanovena lhůta 30 dnů. Nyní bude na stěžovatelce, aby Nejvyššímu správnímu soudu sdělila číslo účtu, na který jí má být soudní poplatek vrácen.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. září 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu